

Ing. Ján Mičovský, CSc.
Minister
Pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR
Dobrovičova 12
811 09 BRATISLAVA

Vážený pán minister,

o pár dní bude tomu desať rokov, čo si mi daroval jednu knižočku s takýmto venovaním: „(LESNÍKOVI), KTORÝ DOKÁZAL PRE FUNKCIU NESTRATIŤ SAMÉHO SEBA – S ÚCTOU A VĎAKOU“ J.M.

U mňa sa od toho času nič nezmenilo, preto som sa rozhodol napísať Ti týchto pár riadkov formou „OTVORENÉHO LISTU MINISTROVI PÔDOHOSPODÁRSTVA A ROZVOJA VIDIEKA SR“ a držať sa pri tom toho istého pravidla - „PRE FUNKCIU NESTRATIŤ SAMÉHO SEBA!“

Myslím si, že prichádzame do veľmi dôležitého obdobia pre Slovensko, do obdobia, kedy je krajina na morálnych aj hospodárskych kolenách a je potrebné hľadať riešenia, ako ju z tohto úpadku dostať. Veľmi sa mi páčili slová jednej z poslankyň NR SR, ktorá povedala, že nie je moc času na pozeranie sa späť, ale je potrebné hľadať riešenia, ako zastabilizovať krajinu a pozeráť do budúcnosti.

Prichádzame do obdobia, kedy si lesníci kladú otázku, čo bude s lesným hospodárstvom na Slovensku ďalej a kam bude smerovať spôsob a kvalita obhospodarovania lesov.

Je tu čas, kedy minister pôdohospodárstva a minister životného prostredia môžu dať rozhodujúce smerovanie, ako sa v lesoch a na poľnohospodárskej pôde bude hospodáriť, ako budú lesy a poľnohospodárska pôda vyzeráť a do akej miery budú fungovať ostatné činnosti, ktoré sú na les a na pôdu naviazané.

Medzinárodná certifikácia lesov (FSC) založená na podporu „zodpovedného hospodárenia s lesmi na celom svete“ stojí na princípoch ekologicky zodpovedného, sociálne prospešného a ekonomicky hodnotného hospodárenia s lesmi.

Týmito zásadami by sme sa mali riadiť aj na Slovensku, no nie je tomu vždy tak a skúsme sa zamyslieť prečo.

Zásadným problémom v obhospodarovaní lesov je stav smrekových porastov na Slovensku napadnutých podkôrníkovou kalamitou a rozpor štátnej ochrany prírody s užívateľmi lesov, ktorý vznikol z dôvodov obmedzovania spracovania kalamity zo strany štátnej ochrany prírody.

Spolu na Slovensku bolo z dôvodu takýchto zákazov iba u LESOV SR, š. p., nespracovaných cca 1 mil. m³ podkôrníkovej kalamity, odkiaľ sa podkôrny hmyz rozmnožil do ostatných smrekových porastov. U ostatných užívateľov lesa na Slovensku to bolo ďalších cca 1,4 mil. m³.

Takéto množstvo nespracovanej kalamity po dvoch rojeniach mohlo zabiť cca 150 mil. m³ smrekových porastov, čo predstavuje zhruba 300 tis. ha lesa a ďalšie ekologické a obrovské ekonomické škody (škoda iba na drevnej hmote cca 7,5 mld Eur).

Ďalšími obmedzeniami pri spracovaní podkôrníkových kalamít budú tieto škody ešte narastať. Spoločnosť z tohoto stavu viní lesníkov a nie tých, ktorí kalamitu zakázali spracovať. Uvediem smutný prípad: Kamarátova dcérka bola minulý víkend na turistike v Tatrách a jej mladí kolegovia, keď videli mŕtvy les konštatovali – „za toto všetko môžu lesníci ...“.

Ďalšou „mediálnou“ kriminalizáciou lesníkov sa postavenie lesného hospodárstva na Slovensku ešte zhoršilo.

Myslím si však, keď sa kriminalizuje odvetvie lesného hospodárstva, tak je potrebné medializovať a očistiť všetky odvetvia, kde sa robilo nečestne, lebo potom vzniká dojem účelovej medializácie a kriminalizácie lesníckeho stavu.

Chcem v tejto súvislosti podotknúť, že cestou „moderného a populárneho“ hitu v dnešnej spoločnosti, ktorým je environment a ochrana prírody odchádza cez ťažko, čo do objemu a kvality kontrolovateľné projekty množstvo prostriedkov, ktoré by mohli byť využité oveľa prospešnejšie.

Keď to mám napísať úprimne, tak ako to cítim a predvídam, tak v budúcich obdobiach sa cez environment pripravuje „preliat“ obrovské množstvo prostriedkov na „záchranu prírody“. V tom vidím aj účelovú kriminalizáciu lesníckeho stavu, ktorá by mala napomôcť previesť časť pozemkov vo vlastníctve štátu do užívania štátnej ochrany prírody a pod správu národných parkov. Národných parkov je momentálne na Slovensku 9, čo je počtom a výmerou najviac v Európe, pritom ani jeden nespĺňa kritériá NÁRODNÉHO PARKU.

Pri prevode správy majetku Lesov v národných parkoch pod rezort životného prostredia, vidím nebezpečie, že pozemky súkromných vlastníkov, ktoré títo nebudú môcť z dôvodov obmedzení riadne užívať, budú zamieňané za hospodárske lesy vo vlastníctve štátu a štát bude strácať veľké výmery lesného pôdneho fondu na najlepších bonitách, čo spôsobí Slovensku obrovské ekologické, ekonomické a následne aj sociálne škody.

Po prevode užívania lesov v národných parkoch pod životné prostredie pretečie cez tento rezort niekoľko miliárd Eur cez „dobře vymyslené projekty“, ktorých obsah nie je nijako meraťelný a tak sa nedá oprávnenosť čerpania týchto prostriedkov prakticky kontrolovať.

Uvediem opäť „maličký“ príklad: „Program záchrany hlucháňa hôrneho 2018-2022“ stál ŠOP 680 tis. Eur a je v ňom zhrnuté na 78 stranách formátu A4 vrátane fotografií a mapiek iba to, čo sme o hlucháňovi doteraz všetci lesníci v hlucháních oblastiach vedeli. Ďalší tlak, ktorý sa vyvíja cestou ŠOP, mimovládnych organizácií a médií bude stáť Slovensko, ak sa vyhlásia „HLUCHÁNIE OBLASTI“ niekoľko 100 mil. Eur z následného rozvrátenia smrečín a zničenia týchto biotopov, pričom už teraz vieme, že to populácii hlucháňa nepomôže.

Je veľmi smutné, že v dnešnej dobe, kedy je krajina skutočne zdevastovaná, dokážu médiá národu, ktorý bol špičkou v Európe, čo sa týkalo obhospodarovania lesov a poľnohospodárskej pôdy do takej miery vymyť mozog, že slovenský národ bude zničeniu svojej vlastnej krajiny ešte tleskať.

Páni ministri, nechce sa mi už vypisovať ďalšie množstvo prípadov, ktoré uškodili a ak to bude ďalej pokračovať týmto smerom, uškodia ešte viac tejto krajine a ľuďom, ktorí v nej žijú.

Chcel by som Vás iba poprosiť o prehodnotenie a zamyslenie sa nad situáciou v rezortoch enviromentu a pôdohospodárstva. Považujem Vás za ľudí, ktorí sú čestní a išli do svojich kresiel nie pre svoje postavenie a moc, ale preto, aby pomohli Slovensku a ľuďom, ktorí v ňom žijú obnoviť morálku, česť a nádej v lepšiu budúcnosť.

S pozdravom „Lesu zdar“

Peter Chrust

Co: Ján Budaj- minister životného prostredia SR